

Alimentatia Suinelor

Acest **curs** prezinta **Alimentatia Suinelor**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **21 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: doc.

Extras

Particularități

Suinele sunt animale monogastrice, omnivore.

Dacă furajele sunt puțin mărunțite masticăția este activă și salivația abundentă, mai ales în hrănirea cu furaje uscate (10-15 l salivă/zi).

Stomacul are capacitate mică și intervine activ în mărunțirea hranei. În colonul helicoidal are loc fermentația metanică a celulozei, dar are valori mult mai reduse decât la ecvine și rumegătoare. Cerințele de proteină ale organismului sunt mai ridicate decât la erbivore și, în mod particular față de proteina cu valoare biologică ridicată. Sunt ușor carentabile în vitamine și elemente minerale.

Au gustul și mirosul dezvoltate și consumă mai bine hrana preparată. Valorifică cu 15% mai bine furajele concentrate, iar suculentele și masa verde sunt valorificate dependent de conținutul acestora în celuloză (celuloza = factor limitativ).

În alimentația diferitelor categorii de producție de la suine intră o mare varietate de furaje. Ponderea cea mai mare (70-80% din valoarea nutritivă a rațiilor, până la 90 sau chiar peste 90%) o au concentratele de origine vegetală.

Hrana se administrează sub formă de amestecuri, grăunțele fiind măcinate, transformate în uruieli mijlocii, iar rădăcinoasele și suculentele este bine să se taie felii sau tăiței (obstrucțiile esofagiene sunt greu de remediat la suine).

Se utilizează diferite metode de tratare a furajelor care au drept scop creșterea consumului voluntar prin ameliorarea calităților gustative și creșterea valorii nutritive: prăjirea grăunțelor, zaharificarea, dospirea, fermentarea.

Rația trebuie să aibă un volum mic și poate fi distribuită la discreție (la unele categorii) sau în 3-4 tainuri, sub formă uscată sau umedă.

Sfecla furajeră se recomandă a fi administrată în stare crudă. Cartofii sunt valorificați mai bine dacă sunt fierți în prealabil.

Celuloza din rație este un factor limitativ, nivelul ei netrebuind să depășească 5% la tineret și 7-10% la animalele adulte.

Asigurarea nivelului proteic se va face atât prin proteina de origine vegetală – șroturi, mazăre – , dar și prin nutrețuri de origine animală care asigură aportul de a.a. esențiali. Furajele proteice vegetale se utilizează în proporție de 10-25%, iar cele de origine animală în proporție de 2-7%.

Nivelul proteic trebuie corelat cu nivelul energetic. În hrana suinelor, grăunțele de porumb, orz mei, sorg reprezintă 75-80% din hrană.

Ovăzul este un furaj extrem de important care nu trebuie să lipsească din hrana vierilor (50-60%) și a tineretului pentru reproducție (30% - limitarea la tineret se datorează celulozei).

În sistemele de creștere intensivă se pot utiliza suculentele de iarnă - sfecla, napii - în % de 15-45% din rație. Morcovii furajeri, la animalele de reproducție - 3-5%, masa verde 10-25% (lucernă).

În perioada de iarnă se poate utiliza făina de fân de lucernă sau lucerna deshidratată 10%.

Suplimentele minerale: sarea 0,5-0,7%, carbonatul de calciu 1%.

Tipuri de alimentație la suine (tipul concentrat, semiconcentrat, voluminos)

1. Tipul concentrat - utilizează nutrețuri combinate destinate fiecărei categorii de producție (în creșterea intensivă).

2. Tipul semiconcentrat - nutrețul combinat asigură 50-60% din rație, iar restul este acoperit cu suculente sau alte categorii de nutrețuri cu importanță locală.

3. Tipul voluminos - utilizează într-o proporție mai mare nutrețurile suculente (cartofi, sfeclă) care acoperă 50-60% din cerințe, iar diferența este acoperită de concentrate.

Cerințele de hrană sunt stabilite în funcție de vârstă, sex, stare fiziologică, masă corporală, sporul de m.c., compoziția chimică a furajelor și alți factori. Aceste cerințe sunt cuprinse în tabele. De regulă, rețetele furajere cuprind două părți: partea superioară care redă cerințele nutritive ale animalelor și partea inferioară care cuprinde porțiunile furajelor înscrise în rație.

Cerințele de apă sunt de 2-4,5 l/kg SU. Raportat la 100 kg m.c., aceste cerințe sunt de 7 l la adulte și 2 l la tineret. Acestea oscilează, fiind mai mari la scroafele în lactație, dar depind și de temperatura ambiantă. Este foarte important ca la toate categoriile de vârstă și producție ca apa să se asigure la discreție.

Activitatea enzimatică a tubului digestiv se dezvoltă de la vârsta de 10 zile. Hrănirea suplimentară a purceilor începe de la vârsta de 6 zile, cu nutreț de bună calitate (01, care are și zahăr). Aceste amestecuri de concentrate sunt valorificate mai bine decât celelalte specii (cu până la 40% mai mult decât erbivorele).

În rație sunt importante: asigurarea echilibrului ergo-proteic, asigurarea valorii biologice a proteinei, asigurarea vitaminelor și elementelor minerale.

Calciul se va asigura în limitele cerințelor, fiind important raportul Ca:P. Necesar: Fe 7 mg/zi, Cu 10 mg/zi.

Ritmul de creștere al suinelor este influențat de ingesta voluntară de hrană care, la rândul său este influențată de apetit (este determinat de calitățile gustative ale hranei, de nivelul de preparare, de modul de administrare).

Apetitul este redus la purcei, dar este mai mare la tineret și la animalele adulte. Până la greutatea de 40 kg ingesta de hrană nu satisface potențialul de creștere, deci este important să se stimuleze consumul. La o greutate mai mare de 50 kg se depășește prin apetit capacitatea de creștere și asimilație a hranei, deci este necesară restricționarea furajării.

Toate categoriile de suine sunt pretențioase la gust și miros: preferă nutrețurile dulci-sărate, arome și refuză furajele amare, acre sau prost conservate, cu modificări organoleptice. Sunt refuzate și amestecurile în care participă grâul cu neghină, lupinul. Prepararea prin prăjire, zaharificare, fermentare, drojduire stimulează consumul, la fel și nutrețurile aromatizate (cu vanilie).

Grăunțele se macină la un diametru de 1,5 mm, dimensiunile mai mari influențează negativ digestia, iar cele mai mici favorizează ulcerul gastric.

.....

Documentul complet de 21 pagini il poti citi daca il descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Imagini din documentul complet:

Mai multe detalii se gasesc in [pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro](http://pagina.documentului.din.Biblioteca.RegieLive.ro)